ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

Η «ΠΑΤΡΙΣ» τῶν Ἰωαννίνων ἀναγράφει τὴν πληροφορίαν ὅτι 21 ἀπόφοιτοι τοῦ Γυμνασίου Φιλιατῶν διηγωνισθῆσαν εἰς ἀνωτάτας σχολὰς καὶ εἰσῆλθον οἱ 17, οἱ δὲ 4 κατέλαβον τὰς πρώτας μεταξὺ τῶν ἐπιλαχόντων θέσεις, ποσοστὸν θαυμαστόν. Οὐσιαστικῶς, ἐπιτυχία 100ο)ο. Καὶ ὅμως οὔτε φροντιστήρια ἔχει τὸ μικρὸ Φιλιάτι, οὔτε πλουσιόπαιδα τὰ ἀκριτόπουλα. Ἀπὸ τὴν κακοτράχαλη Μουργκάνα, τὰ περισσότερα, φτωχόπαιδα εἶναι, ποὺ οἱ μαννάδες τους τοὺς πηγαιναν τὸ ψωμὶ στὸ «ντουρβᾶ» ἀπὸ τὸ χωριό. Ἀλλὰ τὸ μυαλό τους ὀγάζει σπίθες, ὅπως τὰ στουρνάρια τῆς Μουργκάνας, ποὺ τοὺς τ' «ἀκόνισαν» περισσότερο οἱ καθηγηταί των.

Μία ἐρώτησις: Εἰς τὶς Φιλιάτες, δὲν ὑπάρχουν φροντιστήρια. Μήπως ὅμως ΔΕΝ ὑπάρχουν ΟΥΤΕ... φλιπεράκια ; Διότι, ἂν δὲν ὑπάρχουν, ἴσως αὐτὴ εἶναι ἡ ἐξήγησις τῆς ἐπιτυχίας τῶν μαθητῶν.

□

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ τῆς Παιδείας ἀνεκοίνωσεν, ὅτι οἱ μαθηταὶ ποὺ θὰ συλλαμβάνωνται εἰς τὰ σφαιριστήρια θὰ ἀποβάλλωνται ἀπὸ τὰ σχολεῖα. Ὅτι δὲ ἀκόμη τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνεται κατόπιν τῆς ἀποκρουσταλλωθείσης ἀποφάσεως ὅπως ἀσκῆται ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῶν μαθητῶν καὶ ἐκτὸς τῶν σχολείων.

Δὲν διηκριγήθη, ἂν διὰ τῶν ἀνωτέρω δηλώσεων τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ καὶ μὲ τὴν λέξιν ἀποβολὴ νοῆται μία ὀλιγοήμερος ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὸ σχολεῖον, ἢ μακροχρόνιος ἀκόμη καὶ ὁριστική. Πάντως διὰ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν πολλὰ κακὰ μόνον τὸ μέτρον τῆς μακρᾶς ἢ ὁριστικῆς ἀπομακρύνσεως θὰ σωφρονίση καὶ τοὺς μαθητάς, ἀλλὰ καὶ τοὺς γονεῖς ποὺ δὲν ἀσκοῦν τὴν ἐπιβαλλομένην ἐπὶ τῶν παιδιῶν των ἐποπτείαν. Τὸ γεγονός, ὁπωσδήποτε, εἶναι ὅτι τὸ κράτος ἀπεφάσισε ν' ἀσχοληθῆ μὲ τὴν ἐξωσχολικὴν διαγωγὴν τῶν μαθητῶν. Ἀλλὰ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἐλέγχεται ἡ σύχνασις τῶν μαθητῶν εἰς τὰ σφαιριστήρια καὶ θὰ πιστοποιῆται ἡ παρουσία των εἰς αὐτά; Δὲν θὰ ἦτο καλύτερον νὰ καταργηθοῦν ἐντελῶς τὰ σφαιριστήρια; Τί θὰ πάθη ὁ τόπος μας ἂν μείνη χωρὶς σφαιριστήρια;

□

ΘΑ ΜΕΤΑΦΕΡΩ εἰς τὴν στήλην μου μίαν σπαρταριστὴν περιγραφὴν τοῦ τί συμβαίνει εἰς αὐτὰ τὰ μοντέρνα κέντρα τῆς ἐγκαταλελειμμένης ἀπὸ Κρατικὴν μέριμναν νεότητος:

Περνώντας προχθὲς μπροστὰ ἀπὸ ἕνα «λοῦνα πάρκ» — ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἔχουν ξεφυτρώσει σὲ κάθε γωνιὰ σχεδόν — μοῦ ἔκανε ἐντύπωση, ἕνα τσαμπὶ νεαρῶν, ποὺ ὁ κάθε ἕνας τους δὲν ξεπερνοῦσε τὰ δεκαοχτὼ χρόνια, νὰ εἶναι στριμωγμένο πάνω ἀπὸ ἕνα περίεργο μηχάνημα, τοποθετημένο στὴν πόρτα κοντά, μὲ τέτοιο τρόπο, ποὺ νὰ μπορῆ νὰ παρακολουθῆ κ' ὁ κόσμος ποὺ περγάει ἀπὸ ἔξω. Πλησίασα ρωτώντας:

— Τί γίνεται ἐδῶ παιδιά;

Ἕνας ἀπάντησε, χωρὶς νὰ σηκώση τὸ κεφάλι του ἀπὸ κεῖ ποὺ κοίταζε:

—Κεραμιδαριό! Δὲν βλέπεις τί γίνεται μωρὲ μάστορα;

—Δὲν μπορῶ, τοῦ εἶπα... κάνε λίγο στὴν μπάντα.

Ἔκανε στὴν πάντα ἐκεῖνος, λίγο καὶ στριμώχτηκα καὶ γώ.

—Τί πρᾶμα εἶν' αὐτὸ παιδιά;

Ἕνας, ποὺ φαίνεται ὅτι στὸ σχολεῖο ἔμαθε κάτι, ἀπάντησε:

— Εἶναι ἡ κολυμβήθρα τοῦ ...Σιλωάμ! Φυσικὰ χαχάνισαν ὅλοι καὶ ξαναρρίχτηκαν μὲ τὰ μούτρα στὸ ἔργο τους.

Ἔπαψα νὰ ρωτῶ καὶ ἀρκέστηκα στὴν παρακολούθηση. Καὶ ἀπορροφήθηκα καὶ γώ.

Ἡ... κολυμβήθρα μὲ κυρίεψε!...

Ρίχνεις μέσα σὲ μιὰ σχισμὴ δυὸ δραχμοῦλες, πατᾶς ἕνα κουμπὶ καὶ σὲ μισὸ λεπτό, ἕνα μετάλλινο χέρι, ξεκινάει ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη, φτάνει στὰ μέσα, καὶ ἐκεῖ πατᾶς ἄλλο κουμπί! (ὁποία χαριτωμένη ἀμερικάνικη ἐφευρεσοῦλα). Τότε τὸ μεταλλικὸ χέρι στέκεται κρεμασμένο πάνω ἀπὸ πολλὰ πακέττα τσιγάρα τῶν δέκα δραχμῶν. Περιμένει τὴν ἐντολὴ σου νὰ βουτήξη ὅπως ὁ γεράνος, ἐπὶ τῶν τσιγάρων. Οἱ γύρω σου φωνάζουν συνεπαρμένοι:

— Μὴ ἐκεῖ. Τὸ ἄλλο, τὸ ἄλλο. Πάρα πέρα.

Ἐσὺ λές: «Μὴ μιλᾶτε πάνω στὸ χέρι». Τελικά, παίρνεις βαθειὰ εἰσπνοή, πατᾶς τὸ κουμπὶ καί... τὸ χέρι βουτᾶ, ἀλλὰ φεῦ, τζίφος!

Ἀκούγεται ἕνα: «Ἀααχ» κι' ὕστερα βροχὴ οἱ... καρπαζιὲς καὶ τά:

— Νὰ βλάκα, νὰ ἠλίθιε, χαμένε καὶ τὰ ἄλλα «ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός». Καὶ τὸ βάπτισμα τῶν δύο φράγκων ἔχει γίνει μέσα σὲ μισὸ λεπτό, ἱεροτελεστικά... ἀλλὰ σύγχρονα, γιὰ ν' ἀκολουθήση κι' ἄλλο κι' ἄλλο!

Κάθε μισὸ λεπτό! 120 μισὰ τὴν ὥρα μᾶς κάνουν 440 δοχ. Πόσα κουτιὰ θὰ κερδηθοῦν μέσα σὲ μιὰ ὥρα;

Τὸ πολὺ τρία - τέσσαρα... Αὐτὸ εἶναι ἡ ζημία τῆς κολυμβήθρας, μέσα σὲ μιὰ ὥρα.

□

ΑΥΤΑ γιὰ τὴν κολυμβήθρα τοῦ Τζώνη, ἀπὸ τὰς Η. Π. Α. Τὸ πρᾶγμα ὅμως ἔχει καὶ συνέχεια πιὸ συναρπαστική:

Οἱ τσέπες μὲ τὸ πενιχρὸ χαρτζιλίκι ἔχουν ἀδειάσει. Ἡ κολυμβήθρα, ὅμως, περιμένει. Ὁ καταστηματάρχης τρίβει τὰ χέρια του, ἡ νεολαία ἀπελπίζεται.

Καὶ ἀρχίζουν τὰ δανειά:

— Σπάσε δίφραγκο Νίκο.

— Δὲν ὑπάρχει.

— Μὰ εἶχες 20.

—...Κολυμπάνε.

— Εἶσαι μάπας, γι' αὐτὸ κολυμπᾶνε. Ἂν ἔπαιζα ἐγὼ θὰ οἰκονομούσαμε μετικὰ πακέττα.

— Καλά, Τώρα ἔπαιξες καὶ σύ. Ποῦ εἶναι τὰ δικά σου φράγκα;

— Μωρὲ εἶσαι μάπας σοῦ λέω!... Καὶ μπαμ ἡ φλίκη καρπαζιά.

Ὁ ἄλλος εἶναι ἀναμμένος, κοχώνες περισσότερο, καὶ γιὰ ἕνα δευτερόλεπτο, ἀρχίζει ἡ ἄλλη μίμηση τοῦ... Τέξας. Ἡ γρονθοκλωτσοπατινάδα. Γίνονται ὅλα λίμπα. Ἔρχεται ὁ καταστηματάρχης... ρίχνει κι' αὐτὸς καρπαζιές, λέει κι' ὅλα:

—Ἔξω ἀπὸ τὸ μαγαζί μου ἀλῆτες... Μὴ ξαναπατήσετε ἐδῶ. Σᾶς στέλνουν οἱ μάννες σας κι' οἱ πατεράδες σας νὰ καταστρέψετε τὴν περιουσία τοῦ ἄλλου (!) καὶ τρέχει στὸ τηλέφωνο: «Ἐμπρός, ἐμπρός, ἀστυνομία... βοήθεια, μοῦ καταστρέφουν τὸ μαγαζί».

Καὶ καταφθάνει ἡ Ἄμεσος Δράσις καὶ μαζεύει τὴν μαρίδα, τοὺς... «ἀλῆτες», τοὺς αὐριανοὺς πολίτες (καὶ γονεῖς) καὶ τοὺς κλείνει μέσα. Ὁ καταστηματάρχης, παραδόξως, μένει ἀπ' ἔξω. «Μὴν ἀνησυχῆτε κύριε, θὰ ἀποζημιωθῆτε...

□

ΚΑΙ καλεῖ ἡ ἀστυνομία τοὺς γονεῖς: «Κύριοι, τὰ τέκνα σας ἔχουν πάρει κακὸ δρόμο. Εἶστε ὑπεύθυνοι γι' αὐτὴ τους ...τὴν κατάντια». Ἀλλὰ οἱ γονεῖς διαμαρτύρονται:

— Τὰ παιδιά μας ἔχουν πάρει κακὸ δρόμο; Χά! "Οχι κύριε ἀστυνόμε. Τὰ παιδιά μας εἶναι καλά, ἡ κοινωνία μας εἶναι κακιά!! Ἀπαιτοῦμε νὰ προστατέψετε τὰ παιδιά μας ἀπὸ τὴν κακιὰ κοινωνία!!

— Κύριοι... δὲν εἴμαστε γυναῖκες... ἀλλὰ μιὰ ὑπηρεσία, ποὺ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους... Τί νὰ κάνουμε; Δὲν περνάει τίποτα ἀπὸ τὸ γερό μας... Ἐμεῖς ὅ,τι εἴχαμε νὰ κάνουμε τὸ κάναμε... Κλείσαμε τὰ παιδιά σας στὸ κρατητήριο. Ἂν οἱ ἁρμόδιοι μᾶς διατάξουν νὰ κλείσουμε καὶ αὐτὰ τὰ ἄντρα ποὺ λέγονται «λοῦνα πάρκα» (πάρκα τοῦ φεγγαριοῦ! ἂν δὲν κατέχεται καὶ ξένες γλῶσσες) θὰ τὸ κάνουμε. Τί ἄλλο ὅμως μποροῦμε νὰ κάνουμε ; Ἔχουμε καὶ μεῖς παιδιὰ καὶ τὸ σκεφτόμαστε πολὺ τὸ πρᾶγμα, γιὰ νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια...

Καὶ ἕνας γονιὸς ἢ πολλοὶ θὰ εἴπαν:

— Δὲν φτύνετε τὸν κόρφο σας κ. ἀστυνόμε; Τί πράματα εἶναι αὐτὰ ποὺ λέτε!! Θεός φυλάξοι... Ξέρετε πόσοι ἄνθρωποι ζοῦν καὶ πόσοι θησαυρίζουν ἀπὸ αὐτὴ τὴ δουλειά; Νὰ σᾶς τοὺς ἀπαριθμήσωμε; Εἰσαγωγεῖς, ἀντιπρόσωποι, μεταπράτες, «λουναπαρκτζῆδες» κι' ἄλλοι ἀμέτρητοι, ἴσως καὶ μεῖς ποὺ σᾶς μιλᾶμε...! Μὴ τὸ ξαναπῆτε λοιπὸν αὐτό... Τί θέλετε δηλαδή; Νὰ ἐπέλθη ἡ οἰκονομικὴ κατάρρευση τῆς χώρας μας;

Μὴν τὸ ξαναπῆτε λοιπόν. σᾶς τὸ ξαναλέμε. αὐτό...

Κι' ὁ κύριος ἀστυνόμος, θὰ κούνησε τὸ κεφάλι του καὶ θὰ εἶπε ἰδία:

— Μωρέ. σὰν νὰ ἔχουν δίκηο οἱ ἄνθρωποι... καὶ θὰ ἔφτυσε. ἀσφαλῶς τὸν κόρφο του».

□

ΣΧΕΤΙΚΩΣ ὁ κ. Θ. Παπακωνσταντίνου ἀπεκάλυψεν ὅτι καθ' ὅλον τὸ 1964 ἔγιναν ἐπανειλημμέναι συνεδριάσεις κάποιας ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία τελικὰ συνεκρότησεν... ὑποεπιτροπήν, διὰ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῶν «μηχανικῶν παιγνίων», πράγματι δὲ διὰ νὰ ἀναβληθῆ ἡ λῆψις μέτρων, παρὰ τὸ ὅτι εἰς δύο ἐκθέσεις της (τὴν πρώτην, τοῦ Μαΐου, καὶ τὴν δευτέραν, τοῦ Ὀκτωβρίου), ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια ἐτόνισεν ἀπερίφραστως ὅτι τὰ «σφαιριστήρια» (δηλαδὴ τὰ παντοειδῆ καταστήματα ὅπου λειτουργοῦν μηχανικὰ παίγνια) ἔχουν γίνει κέντρα διαφθορᾶς τῆς νεολαίας, ὅτι λόγῳ τῆς εὐρυτάτης διαδόσεώς των ἔχει αὐξηθῆ ἡ παιδικὴ ἐγκληματικότης, ὅτι τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν παρουσιάζουν ἔξαρσιν εἰς βάρος τῶν συχναζόντων εἰς τὰ κέντρα αὐτὰ ἀνηλίκων, οἱ ὁποῖοι ὑφίστανται ἀσελγεῖς πράξεις παρὰ διεστραμμένων ἀτόμων διὰ νὰ ἐξοικονομήσουν χρήματα καὶ νὰ παίξουν, ὅτι πλεῖσται κλοπαί, διαρρήξεις καὶ ἄλλαι ἀξιόποινοι πράξεις ἔχουν τὸ ἴδιον κίνητρον καὶ ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, ἐπιβάλλεται νὰ ψηφισθῆ πάραυτα νόμος ἀπαγορεύων τὴν λειτουργίαν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν μηχανικῶν παιγνίων».

Συμφέροντα, συμφέροντα. συμφέροντα!

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΕΠΕΛΘΟΥΣΑΝ ΜΕΤΑΒΟΛΗΝ

Η ΡΩΣΣΟΚΙΝΕΖΙΚΗ ΔΙΕΝΕΞΙΣ

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗ ΔΙΗΡΗΜΕΝΟΝ τὸν κομμουνιστικὸν κόσμον

ΜΙΑ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΟΣΧΑΣ - ΠΕΚΙΝΟΥ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. «Οὐδέποτε ἄλλοτε ἡ Ἑνότης τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνιστικοῦ Κινήματος ἠπειλήθη τόσον σοβαρῶς».

Κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν παρατηρητῶν, ἡ δήλωσις αὕτη γενομένη ἐκ μέρους τῶν ἡγετῶν τῆς Κομμουνιστικῆς Κίνας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους, εἶναι σήμερον ἀκόμη περισσότερον ἀληθής.

Καὶ τοῦτο διότι τὸ λῆξαν ἔτος προσέθεσε νέαν ἔνταση καὶ περισσότερα ἐμπόδια εἰς τὰς ἰδεολογικάς, πολιτικὰς καὶ ἐθνικὰς διαφορὰς αἱ ὁποῖαι ἀπὸ ἐτῶν κρατοῦν τὰ ἀνὰ τὸν κόσμον κομμουνιστικὰ κόμματα διηρημένα εἰς βαθέως ἀντιτιθεμένας φατρίας.

Τὴν 12ην Δεκεμβρίου, ἡ Μόσχα παρεδέχθη ὅτι αἱ πιέσεις τὰς ὁποίας ἀσκεῖ ἡ Σινο-Σοβιετικὴ διαφορὰ εὑρίσκονται κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν εἰς σημεῖον τόσον ὀξὺ ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπουν οἱανδήποτε, ἔστω καὶ προκαταρκτικὴν συζήτησιν τῶν ἀπειλούντων τὴν κομμουνιστικὴν ἑνότητα προβλημάτων. Ἡ Μόσχα ἀπεκάλυψεν, ἐπίσης, ὅτι μία διάσκεψις ἡ ὁποία εἶχεν ἀρχικῶς ὁρισθῆ πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν διὰ τὴν 15ην Δεκεμβρίου ἀνεβλήθη, ἤδη, διὰ τὴν 1ην Μαρτίου.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμερομηνίαν, ἡ δήλωσις τῆς Μόσχας προσέθετε τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ συσταθῆ προπαρασκευαστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς ὁποίας ἔργον θὰ ἦτο ἡ ἐπεξεργασία τῶν σχεδίων μιᾶς ἐνδεχομένης παγκοσμίου διασκέψεως τῶν Κομμουνιστικῶν Κομμάτων. Παρετηρεῖτο, ἐν τούτοις, ὅτι τὸ Πεκίνον εἶχεν ἐναντιωθῆ σθεναρῶς κατὰ τῶν σοβιετικῶν προτάσεων, εἰς τὸ παρελθόν, μιᾶς τοιαύτης διασκέψεως, ὡς καὶ ὅτι ὡρισμένα ἄλλα κόμματα, περιλαμβανομένων καὶ μερικῶν τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο ἀνέκαθεν παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Μόσχας, ἐξέφρασαν τὸν φόβον ὅτι οἱαδήποτε προσπάθεια μιᾶς δυναμικῆς ἀναμετρήσεως θὰ προεκάλει ἀνεπανόρθωτον ρῆγμα.

Ἤδη, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, τὴν Μόσχαν καὶ τὸ Πεκίνον διεχώριζον βαθεῖαι ἀντιθέσεις ἐπὶ σοβαρωτάτων θεμάτων ὡς π.χ. ἡ ἀκριβὴς ἑρμηνεία τῆς βασικῆς Μαρξιστο - Λενινιστικῆς θεωρίας καὶ οἱ περισσότερον ἀποτελεσματικοὶ τρόποι ἐπεκτάσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ ἐλέγχου εἰς ἄλλας χώρας. Οἱ σοβιετικοὶ κομμουνισταὶ ἐξηκολούθησαν ὑποστηρίζοντες τὴν δημιουργίαν ἐπαναστατικῶν καταστάσεων διὰ τῆς προπαγάνδας, τῆς διεισδύσεως, ἀνατρεπτικῶν καὶ ἄλλων παρεμφερῶν ἐνεργειῶν, ἀλλ' ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ρίψοκινδυνεύοντες ἕνα καταστρεπτικὸν πυρηνικὸν πόλεμον. Ἐν ἀντιθέσει οἱ Κινέζοι Κομμουνισταὶ ἀπορίπτοντες μετὰ περιφρονήσεως τὴν πολιτικὴν τῆς «φιλειρηνικῆς συνυπάρξεως» τῆς Μόσχας ὑποστηρίζουν τὴν πολιτικὴν τῆς «ἀμέσου ἐπαναστάσεως» ἀνεξαρτήτως τῶν συνεπαγομένων κινδύνων.

Τὰ προβλήματα, ὅμως, τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὴν συζήτησιν τῶν θεμάτων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν τηρηθησομένην πολιτικὴν καὶ τὴν ἡγεσίαν. Τὰ ἐπὶ μέρους κομμουνιστικὰ καθεστῶτα, τόσον κατὰ τὰ παρελθόντα ὅσον καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἐδοκιμάσθησαν ὑπὸ ἐσωτερικῶν κρίσεων προκληθεισῶν ἐξ αἰτίας τῆς ἀνικανότητος τοῦ συστήματος ὅπως συνδυάση τὰς θεωρητικὰς ἐπαγγελίας μὲ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογήν των. Προβλήματα σχετικὰ μὲ τὴν γεωργικὴν καὶ τὴν βιομηχανικὴν παραγωγὴν ὑπῆρξαν κοινὰ δι' ὅλας τὰς κομμουνιστικὰς χώρας, ὅπως ὁμοίως κοιναὶ ὑπῆρξαν αἱ ἐλλείψεις βασικῶν καταναλωτικῶν προϊόντων.

Εἰς Μόσχαν, ἡ αἰφνιδία ἀπομάκρυνσις τοῦ Νικήτα Κρουϊντσεφ ἀπὸ τὰς θέσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κόμματος τὰς ὁποίας κατεῖχε μέχρι τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, ἔφερε τὴν νέαν Σοβιετικὴν ἡγεσίαν ἀντιμέτωπον μὲ ὁλόκληρον σειρὰν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προβλημάτων διὰ τὴν δημιουργίαν τῶν ὁποίων θὰ θεωρηθῆ μεν ὑπεύθυνος ὁ ἐξωσθεὶς Κρουϊντσεφ, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα καθίσταται ὁλοὲν περισσότερον ἔκδηλον ὅτι εἶναι ἀποτελέσματα αὐτοῦ τοῦτου τοῦ κομμουνιστικοῦ συστήματος. Οἱ Σοβιετικοὶ οἰκονομολόγοι, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν συναδέλφων των εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, φαίνονται νὰ πείθωνται καθημερινῶς περισσότερον ὅτι ἡ μόνη πιθανότης βελτιώσεως τῶν βιοτικῶν συνθηκῶν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν μιᾶς πολιτικῆς ἡ ὁποία θὰ ἀπομακρυνθῆ ὁριστικῶς τῆς ὀρθοδόξου κομμουνιστικῆς θεωρίας καὶ θὰ πλησιάση περισσότερον πρὸς τὰς ἐπιτυγείς «καπιταλιστικὰς» μεθόδους.

Μολονότι ἡ Κομμουνιστικὴ Κίνα ἠσχολήθη μὲ μακρὰς καὶ ἐκτεταμένας προσπαθείας νὰ ὑπερφαλαγγίση τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν εἰς τὴν ἐκστρατείαν ἐξαφαλίσεως προγεφυρωμάτων εἰς τὰς ἀνὰ τὸν κόσμον ὑπὸ ἀνάπτυξιν περιοχάς, ὑπερχρεώθη νὰ ἀντιμετωπίση, συγχρόνως, σοβαρώτατα ἐσωτερικὰ προβλήματα. Τὸ Πεκίνον ἠγωνίζετο ἀκόμη νὰ ἀναλάβη ἀπὸ τὴν κολοσσιαίαν προσπάθειαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ «ἅλματος πρὸς τὰ ἔμπρός». Τὴν οἰκονομικὴν αὐτὴν ἀνόρθωσίν του ἐπεδίωξε νὰ ἐπιτύχη διὰ μιᾶς ὀρθολογιστικῆς ὀργανώσεως τῶν ἐργατῶν τῆς χώρας.

Πλὴν ὅλων ὅτι ἡ αἰφνιδία ἀπομάκρυνσις τοῦ Χρουϊντσὲφ ἰκανοποίησε προφανῶς τὸ Πεκίνον, τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἶχε σοβαροὺς ἀντικτύπους τόσον εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ὅσον καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν κομμουνιστικὸν κόσμον. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔφερεν εἰς τὸ προσκήνιον τὰς ἀποτυχίας καὶ τὰς ἀδεξιότητας τοῦ Σοβιετικοῦ Κόμματος, ὑπεγράμμισε τὸν συνεχῆ ἀνταγωνισμὸν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀρχῆς ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζει ὅλα τὰ κομμουνιστικὰ καθεστῶτα, καὶ κατέδειξε, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι ὁ ἴδιος ὁ λαὸς οὐδένα σέβεται ἀπολύτως διαδοχικῶς ὑπὸ τὸ κομμουνιστικὸν καθεστὼς εἰς τὸ ὁποῖον τὸν χύσιον λαγον ἔχει μία μικρὰ μειοψηφία.

Ἡ πτῶσις τοῦ Κρουϊντσεφ ἐπροξένησε ταραχὴν καὶ σύγχυσιν μεταξὺ τῶν μακρὰν τῆς Μόσχας κομμουνιστικῶν κύκλων, περιλαμβανομένων καὶ κομματικῶν ἀξιωματούχων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην καθὼς καὶ εἰς πολλὰς μὴ κομμουνιστικὰς χώρας. Κομμουνιστικὰ Κόμματα κανονικῶς οἰκία πολὺ τὴν ΕΣΣΔ, περιλαμβανομένων τόσον τῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ὅσον καὶ τῶν ἐπιδιωκόντων νὰ ἀνέλθουν εἰς αὐτήν, ἐφαινοντο ὡς νὰ ἔχουν ἐν πρόσθετον κίνητρον εἰς τὴν ἐπιδίωξίν των νὰ ἀποκτήσουν μεγαλυτέραν ἐλευθερίαν ὅπως χαράσσουν τὴν ἰδίαν αὐτῶν πολιτικὴν καὶ γραμμὴν ἀνεξαρτήτως τῶν Σοβιετικῶν. Ὅλα, ὅμως, παρεσύρθησαν ἀπὸ τὰς βασικὰς πιέσεις τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν ἡ Σινοσοβιετικὴ διαμάχη. Μερικὰ ἐφαίνοντο νὰ εἶναι ἀπελπιστικὰ σχεδὸν διηρημένα εἰς ἐθνικιστικὰς, φιλοσοβιετικὰς καὶ φιλοκινεζικὰς φατρίας.

Ἡ ἔκτασις τῶν πιέσεων αὐτῶν ἐμφαίνεται ἀπὸ μερικὰ παραδείγματα ἑνὸς μακροῦ καταλόγου κατηγοριῶν καὶ ἀντικατηγοριῶν τὰς ὁποίας ἡ Μόσχα καὶ τὸ Πεκίνον ἐξετέθεσαν ἐναντίον ἀλλήλων κατὰ τὸ 1964.

Τὸν Φεβρουάριον καὶ τὸν Μάρτιον, τὸ Πεκίνον κατηγόρησε τὸν Κρουϊντσεφ καὶ ἄλλους Σοβιετικοὺς ἡγέτας ὅτι «ἐσαλατοποίησαν» τὸν διεθνῆ κομμουνισμὸν καὶ ἠξίωσεν ὅπως ἡ «ἐπαναστατικὴ δίαι» ἀναγνωρισθῆ ὡς ὁ πλέον ἀποτελεσματικὸς διὰ τοὺς κομμουνιστὰς τρόπος ἐπικρατήσεως εἰς ὅλας τὰς χώρας.

Τὸν Ἀπρίλιον, ἡ Μόσχα κατηγόρησε τὸ Πεκίνον ὅτι διὰ τῆς ἀνοικτῆς καὶ ἀποφετικῆς στηρίξεως τῆς δίας διεκινδύνευε τὰς καθόλου πιθανότητας τοῦ κομμουνισμοῦ ὅπως θέση πόδα εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς. Ὁ τότε πρωθυπουργὸς Κρουϊντσεφ προειδοποίησε τὸ Πεκίνον ὅτι αἱ πολιτικαί του μέθοδοι ἠδύναντο νὰ ἐπιταχύνουν ἕν πυρηνικὸν ὁλοκαύτωμα κατὰ τὸ ὁποῖον καὶ οἱ κομμουνισταὶ καὶ οἱ μὴ κομμουνισταὶ θὰ ἀπέθνησκον κατὰ ἑκατομμύρια. Ταυτοχρόνως ὅμως, ἐβεβαίου τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον κομμουνιστὰς ὅτι «ἐὰν ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν μας καὶ μόνον νὰ προκαλέσωμεν ἐπανάστασιν, διαβεβαιῶ ὅτι ἡ (Σοβιετικὴ) Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ εἶχε ἤδη πράξει τὸ πᾶν ὥστε δὲν θὰ ὑπῆρχε πλέον ἀστικὴ κοινωνία καὶ ἡ ἐουθὰ σημαία θὰ ἐκυμάτιζε καθ' ὅλον τὸν κόσμον».

Εἰς μεταγενεστέρας ἀλληλοαιτιάσεις, ἡ Μόσχα προειδοποίησε τὸ Πεκίνον ὅτι δὲν θὰ ἔποεπε νὰ ἀναμένη σοβιετικὴν στρατιωτικὴν βοήθειαν ἐὰν ἐξηκολούθει τὰς συκοφαντικὰς ἐπιθέσεις του. Τὸ Πεκίνον προσῆψε τὴν κατηγορίαν ὅτι «ἐκφυλισμένα στοιχεῖα» εἰς τὸ καθεστὼς τῆς Μόσχας ἐξεμεταλλεύοντο ἠθελημένως τὸν Σοβιετικὸν λαὸν καὶ κατηγόρησε τὴν σοβιετικὴν ἡγεσίαν ὅτι μετεχειρίζετο ἄλλα Κομμουνιστι-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

νωτῶν τῆς συγκεντρώσεως καταβάλλεται ὑστάτη προσπάθεια ἐξευρέσεως ἑτέρας αἰθούσης. Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Σέττα ἡ Διαμαντοπούλου, περὶ ὥραν 6.30 μ. μ., ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Παπατριανταφύλλου δύναμις ἐκ δύο χωροφυλάκων ἐν στολῇ εἰς τὸν χῶρον πλησίον τῆς αἰθούσης «Πικαντίλλυ», πέριξ τῆς ὁποίας ὑπῆρχον, ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, καὶ ἄνδρες τῆς ὑποδιευθύνσεως ἐθνικῆς ἀσφαλείας.

Ὀλίγον πρὸ τῆς 7ης μ. μ. λαμβάνεται εἰς τὸ Ε΄ ἀστυνομικὸν τμῆμα νέον τηλεφώνημα τοῦ Ι. Πάτσα, γνωρίζοντος ὅτι ἀνευρέθη αἴθουσα καὶ οὕτω ἡ συγκέντρωσις, τὴν προγραμματισθεῖσαν ὥραν 7.30 μ. μ., θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δημοκρατικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος (Δ.Σ.Κ.), κειμένην εἰς τὸν τρίτον ὄροφον τοῦ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ — Βενιζέλου μεγάρου, ἔχοντος τὴν εἴσοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ. Μετὰ πάροδον 5λέπτου περίπου καταφθάνει εἰς τὸ Ε΄ ἀστυνομικὸν τμῆμα καὶ ὁ ἴδιος ὁ διευθυντὴς ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης συν)ρχης Εὐθ. Καμουτσῆς. Τὴν τοιαύτην ἀλλαγὴν τοῦ τόπου τῆς συγκεντρώσεως ἐπληροφορήθη ἀσφαλῶς ἐκ τῶν πρώτων καὶ ὁ κατηγορούμενος Κων. Δόλκας, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ μετετόπισε τὰς ὑπ' αὐτὸν δυνάμεις πέριξ τοῦ κτιρίου εἰς ὃ ἡ αἴθουσα τοῦ Δ.Σ.Κ., μετέβη καὶ οὗτος εἰς τὸ Ε΄ ἀστυνομικὸν τμῆμα.

Μετὰ τὴν κατὰ τ' ἄνω δήλωσιν περὶ ἐξευρέσεως νέας αἰθούσης καὶ πραγματοποιήσεως τῆς, μέχρι τελευταίας στιγμῆς βαινούσης πρὸς ματαίωσιν, συγκεντρώσεως, οἱ ἐν τῷ Ε΄ ἀστυνομικῷ τμήματι εὑρισκόμενοι ἡγήτορες ἀντὶ νὰ ἀποστείλουν, ὡς εἶχον ὑποχρέωσιν ἐκ τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσίας χωροφυλακῆς